

„Rusko už viac ako pol tisícročia rozhodujúcim spôsobom prispelo ku globálnej rovnováhe a rovnováhe síl. Jeho historická úloha by sa nemala znižovať,“ píše Henry Kissinger vo svojom článku “Ako sa vyhnúť ďalšej svetovej vojne”

IV infovojna.bz/article/rusko-uz-viac-ako-pol-tisicrocia-rozhodujucim-sposobom-prispelo-ku-globalnej-rovnoaha-a-rovnoaha-sil-jeho-historicka-uloha-by-sa-nemala-znizovat-pise-henry-kissinger-vo-svojom-clanku-ako-sa-vyhnut-dalsej-svetovej-vojne



Nelze-li předválečnou dělicí čáru mezi Ukrajinou a Ruskem dosáhnout bojem nebo vyjednáváním, bylo by možné prozkoumat odvolání se na princip sebeurčení. Mezinárodně kontrolovaná referenda o sebeurčení by se mohla aplikovat na obzvláště rozdělující území, která v průběhu staletí opakovaně měnila majitele, napsal ve svém komentáři pro britský magazín The Spectator bývalý americký ministr zahraničí Henry Kissinger.

Henry Kissinger zveřejnil komentář v deníku The Spectator, který se týká současného stavu vojenské operace Ruské federace v Ukrajině:

První světová válka byla jakousi kulturní sebevraždou, která zničila eminenci Evropy. Evropští lídři upadli – podle slov historika Christophera Clarka – do konfliktu, do kterého by nikdo z nich nevstoupil, kdyby předvídali konec války v roce 1918. V předchozích desetiletích vyjádřili své soupeření vytvořením dvou skupin aliancí, jejichž strategie byly propojeny příslušnými harmonogramy mobilizace. Výsledkem bylo, že vražda rakouského korunního prince v Sarajevu v Bosně v roce 1914 srbským nacionalistou mohla přerůst do všeobecné války, která začala, když Německo provedlo svůj univerzální plán porazit Francii útokem na neutrální Belgii na druhou stranu. konec Evropy.

Národy Evropy, nedostatečně obeznámené s tím, jak technologie posílila jejich příslušné vojenské síly, začaly navzájem způsobovat bezprecedentní devastaci. V srpnu 1916, po dvou letech války a milionech obětí, začali hlavní bojovníci na Západě (Británie, Francie a Německo) zkoumat vyhlídky na ukončení masakru. Na východě měli soupeři Rakousko a Rusko srovnatelná tykadla. Protože žádný myslitelný kompromis nemohl ospravedlnit již vynaložené oběti a protože nikdo nechtěl vyvolat dojem slabosti, různí vůdci váhali s iniciováním formálního mírového procesu. Proto hledali americkou mediaci.

Průzkumy plukovníka Edwarda Housea, osobního vyslance prezidenta Woodrowa Wilsona, odhalily, že mír založený na upraveném status quo ante je na dosah. Nicméně, Wilson, ačkoli byli ochotni a nakonec i horliví uskutečnit mediaci, odloženo až po prezidentských volbách v listopadu. Do té doby britská ofenzíva na Sommě a německá ofenzíva na Verdunu přidaly další dva miliony obětí.

Slovy knihy na toto téma od Philipa Zelikowa se diplomacie stala méně navštěvovanou cestou. Velká válka trvala další dva roky a vyžádala si miliony dalších obětí, čímž nenávratně poškodila nastolenou rovnováhu Evropy. Německo a Rusko si pronajala revoluce; rakousko-uherský stát zmizel z mapy. Francie byla vykrváčena. Británie obětovala značnou část své mladé generace a svých ekonomických kapacit požadavkům vítězství. Trestní Versaillská smlouva, která ukončila válku, se ukázala být mnohem křehčí než struktura, kterou nahradila.

Ocitne se dnes svět ve srovnatelném bodě obratu na Ukrajině, když tam zima přerušila rozsáhlé vojenské operace? Opakovaně jsem vyjádřil svou podporu spojeneckému vojenskému úsilí zmařit ruskou agresi na Ukrajině. Blíží se však čas stavět na strategických změnách, které již byly dosaženy, a integrovat je do nové struktury směrem k dosažení míru prostřednictvím jednání.

Ukrajina se poprvé v moderní historii stala významným státem ve střední Evropě. Ukrajina s pomocí svých spojenců a inspirovaná svým prezidentem Volodymyrem Zelenským zabrzдила ruské konvenční síly, které visí nad Evropou od druhé světové války. A mezinárodní systém – včetně Číny – se staví proti ruské hrozbě nebo použití jeho jaderných zbraní.

Tento proces vyvolal původní otázky týkající se členství Ukrajiny v NATO. Ukrajina získala jednu z největších a nejefektivnějších pozemních armád v Evropě, kterou vyzbrojila Amerika a její spojenci. Mírový proces by měl spojit Ukrajinu s NATO, jakkoli vyjádřený. Alternativa neutrality již nemá smysl, zejména po přistoupení Finska a Švédska k NATO. To je důvod, proč jsem loni v květnu doporučil zavést linii příměří podél hranic stávajících, kde válka začala 24. února. Rusko by odtud vyvrhlo své dobytí, ale ne území, které okupovalo téměř před deseti lety, včetně Krymu. Toto území by mohlo být předmětem jednání po příměří.

Nelze-li předválečnou dělicí čáru mezi Ukrajinou a Ruskem dosáhnout bojem nebo vyjednáváním, bylo by možné prozkoumat odvolání se na princip sebeurčení. Mezinárodně kontrolovaná referenda o sebeurčení by se mohla aplikovat na obzvláště rozdělující území, která v průběhu staletí opakovaně měnila majitele.

Cíl mírového procesu by byl dvojitý: potvrdit svobodu Ukrajiny a definovat novou mezinárodní strukturu, zejména pro střední a východní Evropu. Nakonec by Rusko mělo najít místo v takovém pořadí.

Pro některé je preferovaným výsledkem, že Rusko se válkou stane bezmocným. Nesouhlasím. Navzdory svému sklonu k násilí Rusko již více než půl tisíciletí rozhodujícím způsobem přispělo ke globální rovnováze a rovnováze sil. Jeho historický úkol by se neměl snižovat. Ruské vojenské neúspěchy neodstranily jeho globální jaderný dosah, což mu umožnilo hrozit eskalací na Ukrajině. I kdyby se tato schopnost zmenšila, rozpad Ruska nebo zničení jeho schopnosti strategické politiky by mohlo změnit jeho území zahrnující 11 časových pásem na sporné vakuum. Jeho konkurenční společnosti se mohou rozhodnout vyřešit své spory násilím. Jiné země se mohou snažit rozšířit své nároky silou.

Když se světoví lídři snaží ukončit válku, v níž soupeří dvě jaderné mocnosti s konvenčně vyzbrojenou zemí, měli by se zamyslet i nad vlivem na tento konflikt a nad dlouhodobou strategií začínajících špičkových technologií a umělé inteligence. Již existují autonomní zbraně, které jsou schopny definovat, vyhodnotit a zaměřit se na vlastní vnímané hrozby, a tak mohou zahájit vlastní válku.

Jakmile se překročí hranice do této sféry a hi-tech se stane standardní zbraní – a počítače se stanou hlavními vykonavateli strategie – svět se ocitne ve stavu, pro který ještě nemá ustálenou koncepci. Jak mohou lídři provádět kontrolu, když počítače předepisují strategické pokyny v rozsahu a způsobem, který ve své

podstatě omezuje a ohrožuje lidský vstup? Jak může být civilizace zachována uprostřed takového víru protichůdných informací, vnímání a destruktivních schopností?

Zdroj: spectator.co.uk

Preklad: financnenoviny.com
